

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

1/2020
29. årgang

*Hans navn skal bli til evig tid. Så lenge solen skinner,
skal hans navn skyte friske skudd.
De skal velsigne seg ved ham, og alle hedninger
skal prise ham salig.*

Salme 72,17.

I dette nummeret:

- Guds åpenbaring
- Israels flagg
- Roy Godwin - en svermerånd fra Wales

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland.

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Guds åpenbaring

Leder. Av Olav Hermod Kydland 4

Lyset fra Gud

Andakt. Av Hans Erik Nissen..... 6

Så mørk er ei natt

Sang. Av Lina Sandell 7

Kristenlivets paradoks

Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius..... 8

En far og hans to sønner

Bibelforum. Av Jørgen Bernard 8

Ein ny himmel og ei ny jord

Trossannhet. Av Kjell Helland..... 13

Bibelsens bud om homoseksuelle samleier

Bibelforum. Av Odd Sverre Hove 15

Lovløsheten

Bokklipp. Av Toralf Gilbrant 17

Klimaendringer - hva gjør vi?

Aktuelt emne. Av Per Bergene Holm..... 18

Israels flagg

Aktuelt emne. Av Jon Olav Østhus..... 20

”Jesu kjærlighet”

CD-melding. Av Gunnar Holth 23

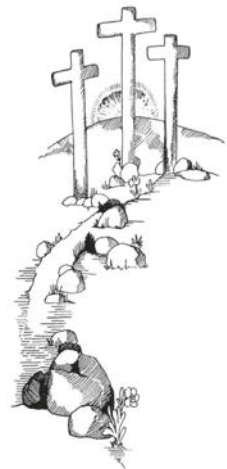
Radikal kjønns- og samlivsrevolusjon

Bokmelding. Av Jon Kvalbein 24

Roy Godwin - en svermerånd fra Wales

Fra troens slagmark?. Av Eivind Gjerde 26

”Ha takk, o Jesus,
for korsets smerte,
for døden
og for dine mange sår!
Der fikk jeg fred
for mitt arme hjerte,
og vinteren
ble til en herlig vår.”

(Nr 131 vers 3 i Sangboken)

Guds åpenbaring

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Hvordan har Gud gjort seg til kjenne for menneskene på jorda? Gud har åpenbart seg på forskjellige måter.

Ved den alminnelige åpenbaring har Gud gjort seg til kjenne for alle mennesker ved sin skapelse av menneskene og universet. Alt det skapte vitner om at det står en levende intelligens bak. *”For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger, for at de skal være uten unnskyldning.”* (Rom 1,20).

Likedan har Gud åpenbart seg ved sin ledelse av historien. Han lot alle folkeslag bo over hele jorderike, *”og han satte faste tider for dem og bestemte grensene mellom deres bosteder. Dette gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne føle ham og finne ham – enda han ikke er langt borte fra en eneste av oss.”* (Apg 17,26 -27).

For det tredje har Gud åpenbart seg ved sin lov. Selv om ikke hedningene har fått noen positiv lov, så viser det seg *”at den gjerning loven krever, er skrevet i deres hjerter. Om det vitner også deres samvittighet og deres tanker, som innbyrdes anklager dem eller også forsvarer dem –”* (Rom 2,15).

Som en følge av den alminnelige åpenbaring, kan alle mennesker erkjenne og vite at der en skaper til, en Gud som har skapt alle ting og alle vesener og holder alt og alle oppe.

Selv om alle menneskene kan erkjenne og vite at Gud er til, så kan de ikke komme i kontakt med Gud ved den alminnelige åpenbaring, Derfor har Gud åpenbart seg på en annen måte, nemlig ved den spesielle åpenbaring ved Sønnen, Jesus Kristus, den andre person i guddommen som er like evig og verdig til å tilbes som Gud Fader og Gud Den Hellige ånd.

Apostelen Johannes vitner om ham og sier i Joh 1,14: *”Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Vi så hans herlighet, en herlighet som den*

enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.”

Jesus er her kalt Ordet som ble et virkelig menneske, sann Gud og sant menneske. Han kom for å åpenbare Gud for menneskene. Det greske ordet som er oversatt med ”tok bolig i blant oss” betyr egentlig ”telt” og henviser til tabernaklet i GT hvor Guds nærvær og herlighet viste seg for Israel. I NT åpenbarer Jesus Kristus Guds nærvær og herlighet seg for oss mennesker. Med andre ord: Jesu gjerninger åpenbarte Guds gjerninger, og Jesu ord åpenbarte Guds ord til ransakelse og frelse.

I GT åpenbarte Gud seg på en foreløpig måte, men i NT har Gud åpenbart seg på en fullkommen måte i Sønnen, Jesus Kristus. Ved sitt liv, gjerning, død og oppstandelse åpnet Jesus vegen til Gud, den som før hadde vært stengt på grunn av synd. Alle som tar sin tilflukt til Jesus i tro og blir døpt, skal bli frelst, sier Guds ord. (Mark 16,16). Den som tror, blir rettferdiggjort og født på ny og kommer til å leve ved sin tro (se Rom 1,17!)

Men ikke alle mennesker er tro verken mot den alminnelige åpenbaring eller den spesielle åpenbaring. Derfor taler Guds ord om Guds vrede som åpenbares fra himmelen i Rom 1,18: *”For Guds vrede åpenbares fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som holder sannheten nede i urettferdighet.”*

Selv om alle mennesker kunne erkjenne og vite at Gud er til ved all sin kraft og sine gjerninger, så tilba de andre guder og levde ikke etter sin kunnskap om hva som er rett og galt. De verken æret eller takket Gud, men deres tanker ble tomme, og deres uforstandige hjerte ble formørket. (Rom 1,21).

Selv om de mente om seg selv at de var vise, så ble de i virkeligheten dårer som ikke var i stand til å erkjenne at en levende Gud står bak alle ting og forhold. Følgelig falt de videre i sin

forvillelse. *"Og de byttet bort den uforgjengelige Guds herlighet mot et bilde, en avbildning av et forgjengelig menneske og av fugler og firbente dyr og krypdyr."* (Rom 1,24). I stedet for himmelens uforgjengelige Gud som de byttet bort mot et bilde, en avbildning av et menneske som er forgjengelig, av fugler, firbente dyr og krypdyr. Når det gjelder avbildning av et menneske, kan vi tenke på hellensk religion, mens fugler og dyr var vanlige tilbedelsesobjekter i egyptisk religion.

Som en følge av dette frafall overga Gud menneskene ved en domshandling til deres hjerters lyster slik at de vanæret sine legemer seg imellom. (Rom 1,24). Det greske ordet som er oversatt med "vanære" betegner spesielt seksuell urenhet og usedelighet. Ved sin ringeakt av Guds herlighet ble hedningene straffet ved en nedverdiggelse av dem selv.

Videre så byttet hedningene bort Guds sannhet med løgnen og æret og dyrket skapningen framfor Skaperen. Med andre ord: De byttet bort den levende Gud med løgn og lønguder som verken kan se, høre eller ha medfølelse med sine tilbedere. (Se Sal 115,4-8!).

"Derfor overga Gud dem til skammelige lidenskaper. Kvinnene deres byttet om det naturlige samliv med et som er mot naturen. På samme vis forlot også mennene den naturlige omgang med kvinnene og brant i sitt begjær etter hverandre. Menn drev skammelig utukt med menn, og fikk på sin egen kropp den straffen som var uunngåelig på grunn av deres forvillelse." (Rom 1,26-27).

Vi ser her at både menn og kvinner blir kjønnsvesen som praktiserer homoseksualitet, noe som Guds ord forbyr. (3 Mos 18,22; 1 Kor 6,9-10; Gal 5,19; 1 Tim 1,10).

Når så hedningene ikke brydde seg om å ha kunnskap om Gud, *"da overga Gud dem til et udugelig sinn, så de gjør slikt som ikke sømmer seg."* Rom 1,28).

Alle som forkaster Gud og ikke ønsker å ha kunnskap om ham overgir Gud til *"et udugelig sinn."* Grunntekstens betydning av "sinn" er, "forstand", "sinnelag", "hu", "tanke" og "mening". Følgelig det som karakteriserer "et

udugelig sinn" er at en ikke er i stand til å trekke logiske og sunne slutninger og ikke vet hva som er rett eller galt.

Guds ord advarer mot dette: *"Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt til bittert!"* (Jes 5,20).

Profeten Mika sier i Mika 7,3: *"Med begge hendene arbeider de på å få det onde til å synes godt. Fyrstene krever, dommeren er villig mot betaling, og stormannen sier hva han ønsker, og slik vrir de det til."*

Når en forkaster sannheten, så kommer løgnen i fokus. Bo Giertz sier: "Den som ikke vil tro sannheten og gi den rett, blir utlevert til ondskapen med dens uhyggelige makt til å overbevise og forblinde." Videre sier Giertz om løgnen at den er en ond makt som forvrenger og forvansker Guds gode mening med alle ting.

Rom 1,29-31 taler så om de forskjellige syndene som viser seg hos den enkelte og i samfunnet når Gud har overgitt mennesker til "et udugelig sinn." Dessverre flourer de forskjellige synder i vårt samfunn også. Det et tegn på at Gud er forkastet av de fleste, og konsekvensene av dette ser vi på alle områder i samfunnslivet, ja, også innen kristenheten.

Gud elsket verden. Derfor har han ved den alminnelige åpenbaring gjort seg kjent ved skapelsen, historiens gang og i den enkeltes samvittighet. Og ved den spesielle åpenbaring har Gud åpenbart seg ved sin Sønn, Jesus Kristus, og dermed avslørt at han er en hellig Gud som ikke tåler synd, men også en nådig og kjærlig Gud som lot sin Sønn dø en stedfortredende død på korset for å frelse fortapte syndere.

Innbydelsen til Guds rike står framdeles ved lag, men når Gud erstattes av avguder og forkastes, må den enkelte ta konsekvensene av det. Konsekvensene er et mørke i tida, og et mørke under Guds dom og vrede til evig tid.

La oss takke Gud for at ennå er det nådetid. Må Herren se til oss i det nye året! □

Lyset fra Gud!

AV HANS ERIK NISSEN

"Se da til at lyset i deg ikke er mørke." (Luk 11,35)

Hva er verre enn å miste lyset? Hvis det skjer, er alt tapt. Alt mister sin verdi i mørket. Livet dør. Ja, fortapelsen er mørket.

Da Jesus tok bolig i ditt hjerte, flyttet lyset inn. Nå er det en ting som gjelder, det er å bevare Jesus i ditt hjerte. Satan bruker alle midler for å ta Jesus fra deg. Han vil at lyset i deg skal slukkes.

Hvordan skal du bevare lyset?

Det viktigste er å innrømme at du ikke greier det. Hvis ikke Gud bevarer den skatten, som er betrodd deg, da mister du den. Du må be til Jesus om å bli bevart hos han. Han er troens opphavsmann og fullender.

Gud har et særlig forhold til sine hjelpeløse. Det er ikke fordi de er bedre enn andre, men deres hjelpeløshet åpner for hans mulighet. Den selvhjulpne er så opptatt med hva han selv skal gjøre, at han har ikke tid til å ta imot.

Da du hadde kjørt deg fast i ditt eget strev, tente Gud sitt lys. Han åpnet dine øyne for at du

skulle se ham som er verdens lys. Du så ikke noe alene. Du fikk også noe. Lyset tok bolig i deg.

Nå får du leve i dette lyset. Du får lov til å forbinde alt i ditt liv med Jesus. Det gjelder ikke bare alle velsignelsene, men også det som er tungt. Ja, dine synder må du legge fram for Jesus. Det gjorde Gud på Golgata og. Da tok Jesus dem alle opp på korsets tre. Han vet alt om deg og har rørt ved alt i ditt liv. Det gjorde hans hender smussige og ham selv uren. Derfor måtte hans hender bli gjennomvasket.)

Nå er din korsfestede og oppstandne Frelser, ditt lys. Ditt hjerte blir stille og du fylles med en dyp og underfull fred når troens blikk rettes mot Jesus. Du skal ikke lete etter ham. Han bor ved troen i ditt hjerte.

Du er uendelig rik. Lyset er ikke bare gått opp for deg. Det er gått opp i deg. Det er helbredelse og legedom for alt i lyset fra Jesus. Det gjelder også deg.

(Oversatt fra dansk) □

Årskontingenten

Vi er kommet til januar 2020. Vi takker Herren for at han har vært med oss og holdt sin kjærlige hånd omkring oss.

Vi ser nå fram til et nytt år, ett nåde-år fra Herren. Vi vet ikke hva det vil bringe hver enkelt av oss, men vi vet er Herren er god og hans miskunnhet varer til evig tid. Vi i redaksjonen vil takke for forbønn, omsorg og gaver til bladet i året som var.

Vi håper hver enkelt av dere setter pris på det og fortsatt ønsker å få det tilsendt. Vi vil minne deg om at det er tid til å fornye ditt abonnement for 2020.

Så mørk er ei natt

Av Lina Sandell

Så mørk er ei natt, så hard er ei nød
At Jesus ei hjelpe formår.
Mitt lys og mitt liv i mørke og død,
Den samme i dag som i går.
Se, Jesus er nær,
Om stundom han synes langt borte!

Han lyser meg gjennom dødsskyggens dal
Og selv er han bleven for meg.
En levende vei til himmelens sal.
En kilde av liv uti seg!
Se, Jesus er nær,
Om stundom han synes langt borte!

Vel går det imot, å tro og ei se,
Visst koster det møye og strid!
Men Jesus som bar min evige ve,
Er også i stormen min fred!
Se, Jesus er nær,
Om stundom han synes langt borte!

I Jesus jeg er alt salig og ren,
Skjønt syndene trykker meg her!
Jeg er jo hans brud, jeg er jo hans venn,
Han har meg evinnelig kjær!
Se, Jesus er nær,
Om stundom han synes langt borte!

Og snart får jeg se min venn som han er,
Og synge en gladere sang
Når frigjort fra alt som trykker meg her,
Jeg står for hans åsyn engang.
Og da er han nær
og synes ei lengere borte.

Vi siterer den siste strofen på svensk også:

Och snart får jag se min vän, som han är,
Och sjunga en gladare sång,
När frigjord från allt, som ängslar mig här,
Jag står för hans anlet' en gång.
Och då är han när
och synes mig längre ej fjärran.

Kristenlivets paradoks

Av C.O. ROSENIUS

”Som sorgfulle, men alltid glade, som fattige, som gjør mange rike eiendomsløse, som likevel eier alt” (2 Kor 6,10).

Høres ikke dette gåtefullt ut? Det må da være underlige mennesker som kan vitne slik om sin stilling og sitt liv.

Undertrykte, men likevel seirende, bedrøvede, men likevel glade, – fattige, men likevel rike, – syndige, men likevel rettferdige, – usle og foraktede, men likevel elsket, – frammede og utlendinger her på jord, men med borgerrett i himmelen. Et underlig folk.

Også andre har sine gleder og fornøyer. Men *”gresset tørkes og blomstene visner”*, sier Guds ord. Og er det først forbi med den jordiske

lykke, så er det og forbi med gleden. For Paulus derimot – og alle frelste med ham – står den egentlige sol opp om kvelden. Når det mørkner her i verden, svinger han seg opp til lyset i Guds paradis. Han lever egentlig et dobbelt liv: som vandringsmann på jorden, men med borgerrett og hjerte i himmelen. *”Men vårt hjemland er i himmelen”*, sier han. Det er i himmelen – ikke bare at det skal bli det.

Det Paulus taler om her, er noe helt annet enn det verden tenker på med et håp om et liv etter dette. Alt nå, mens han er her på jord, vet han med seg selv at han er en himmelborger.

(Fra Kristus – vår rettferdighet.7. dag) □

En far og hans to fortapte sønner

Av JØRGEN BERNHARD

Jesu lignelser

Da opplever jeg straks at jeg er i Galilea blant disiplene og folkeskarene. Sammen lytter vi til Jesus som taler til oss om Guds rike. Jeg lever med i den barmhjertige samaritans gode gjerning. Går i åkeren med bonden som sår sitt såkorn eller berger høsten. Jeg går inn i bryllupssalen der alle

retter sine øyne mot gjesten uten bryllupskledning. Jeg hører ropet ved midnatt: Brudgommen kommer, gå ham i møte! Og jeg følger med de fem jomfruer inn i bryllupsfesten og ser de fem utenfor en lukket dør.

Jesus taler til meg når jeg ser den fortapte sønn blir mottatt av sin far. Det handler om meg

Bibelsamling på Audnastrand leirsted

15.-19. juli 2020 blir det bibelsamling på Audnastrand

Talere: Oddvar Dahl og Curt Westman

Program og flere opplysninger i nr 3/2020 av Bibelsk Tro.

Info/påmelding: Dagfinn Natland, tlf 5279 9807 / 951 29 320, e-mail: dnatland@frisurf.no eller til Olav Hermod Kydland, mobil 918 60 275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

og mitt forhold til Gud, ja, til Jesus selv, for han er ett med sin himmelske far. Når hyrden bærer den bortkomne sauene hjem på sine skuldre, så er det meg, og så er det **deg som bæres hjem. Jesus er kommet for å oppsøke og frelse det fortapte.**

Med sterke ordbilder skaper Jesus i sine lignelser et minidrama som handler om vårt forhold til Gud og Guds forhold til oss. Jesus kaller oss til omvendelse, til tro og til handling.

En mann hadde to sønner

Den yngste sa til sin far: *"Far, gi meg den del av boet som faller på meg!"* (v. 12). Slik begynner historien om en familie i krise. En krise som utvikler seg til en tragedie. Samholdet i familien går i stykker.

Den yngste sønnen vender ryggen til sin far for å leve et syndig liv langt borte fra sin fars hus. Den eldste blir hjemme, men i sitt hjerte er han også langt borte fra sin far. Han gleder seg ikke over sin brors hjemkomst, og han elsker ikke sin far. Hans hjerte er kaldt og dødt.

Begge sønnene er forlagt – på hver sin måte. Begge har brutt forholdet til sin far. Men fars kjærlighet til dem er derimot uforandret. Han elsker dem begge to.

En mann hadde to sønner. De tre veksler som hovedpersoner i lignelsen som skritt for skritt overrasker tilhørerne. Først hører vi om den yngste som en åpenbar synder; deretter er vi vitne til fars grenseløse kjærlighet, og til slutt møter vi den eldste selvtrettferdige sønn.

Alle tollere og syndere

Lukas- evangeliet kapittel 15 begynner med ordene: *"Alle tollere og syndere holdt seg nær til ham for å høre ham. Og både fariseerne og de skriftlærde knurret og sa: Denne mann tar imot syndere og eter sammen med dem!"* (v.1-2). Jesu lignelser har især adresse til de åndelige ledere i folket. Adressen gjelder også til oss i dag!

Gi meg arven min!

Den yngste sønnen er en ung mann som gjør

opprør mot sitt hjem og alt det hans far representerer.

Han vil bort fra hjemmet og søke lykken i verden, men verden innfrir ikke hans forventninger. Han ødelegger livet sitt. Mange unge, også fra kristne hjem, følger i hans spor og gjør de samme erfaringer.

Gi meg arven min! Med det krav sier sønnen i virkeligheten til sin far: Bare du var død, så kunne jeg få pengene dine! At han krever arven sin mens faren ennå lever, oppfattes uten tvil som opprørende av de første tilhørere. De ser ham som en frekk og grådig sønn.

Han skiftet da sin eiendom mellom dem

Den yngste får en tredjedel og den eldste får to tredjedeler i følge arvereglene i Moseloven. I den situasjon burde den eldste grepet inn og irettesatt sin yngre bror for hans dårlige oppførsel. Han som den eldste har et spesielt ansvar i familien. Av samme grunn har han rett til dobbel arv. Men han forblir taus og tar stilleteiende imot sin andel.

Begge sønnene kaster skam over sin far og mor. De krenker Guds bud: *"Hedre din far og din mor; så dine dager må bli mange i det landet Herren din Gud gir deg."* (2 Mos 20,12).

At den eldste i avslutningen av lignelsen reagerer som han gjør, er ikke overraskende. Han grep jo ikke inn da den yngste krevde sitt. Han så ut til å være tilfreds med sin doble andel. Begge ser forholdet til sin far ut fra et økonomisk synspunkt.

Så deler han sin eiendom mellom dem. I stedet for å avvise sin opprørske sønn, gir faren han det han ber om. Jesu tilhørere vil mene at faren med det setter sin egen og hele familiens ære over styr. Men far gir sønnen sin frihet til å velge sin egen vei. Slik er Gud. Han tvinger ingen inn i sitt rike. Heller ikke deg og meg.

Til et land langt borte

Sønnen omsetter sin arv i kontanter, og med penger på lommen vender han ryggen til sin far og sitt hjem. Og hva mere er, han vender ryggen til sin fars Gud. Langt fra hjemmet slår han seg ned blant gudløse mennesker, og der sløser han

bort alt han eier. Synden så forlokkende ut, men han opplever det motsatte av det han drømte om. Da alt er satt over styr, og vennene er forsvunnet, høster han det han sådde.

Han begynte å lide nød

Det går mot den totale katastrofe. Men enda tenker han ikke på å vende om. Hungersnøden i landet griper om seg, og nå har han ikke noe til livets opphold. Ingen gir ham noe. Ingen vil kjennes ved ham. Som en tigger får han lov til å passe svin langt borte fra andre mennesker. Ytterst nedsettende for den unge jøde fra det gode, velstående hjem. Slik som de urene dyr omkring ham må han stille sin sult med belger fra Johannesbrødtreet.

Det syndige begjær som førte den unge mann bort fra sin far, bor i enhver av oss. Synd fører oss bort fra Gud og fører oss i fortapelsen.

"For det er ingen forskjell, alle har syndet og står uten ære for Gud. Og de blir rettferdiggjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus." (Rom 3,22-24).

Han gikk i seg selv

Før det siste skritt ned i avgrunnen kommer han til seg selv. Han våkner opp åndelig talt. Nå innser han hvilket liv han har levd. Han er uten håp og uten Gud i verden. Svinene som veltet seg i sølen er et bilde på hans egen situasjon.

Fra nå av er det bare en ting som gjelder: Han må hjem til sin far. Han må vekk fra det livet

han lever. Han må søke tilgivelse og sier til seg selv: *"Jeg vil stå opp og gå til min far, og jeg vil si til ham: Far, jeg har syndet mot himmelen og for deg. Jeg er ikke verdig lenger til å kalles din sønn. La meg få være som en av dine leiefolk."* (v.18-19).

Hans vei ned på skråplanet startet da han forlot sin far og sin Gud. Han fortsatte livet i opprør mot Gud. Men nå angret han og vil bekjenne sin synd. Kan jeg bare bli dagarbeider hos far, tenker han. En dagarbeider kan tjene en daglønn ved tilfeldig arbeid fra dag til dag, men har ellers ingen rettigheter. Slik ville han arbeide seg fram til nåde hos sin far.

Når Guds Hellige Ånd overbeviser meg om min synd, blir det om å gjøre for meg å søke Gud og bekjenne mine synder. Mitt hjerte er urolig inntil jeg finner hvile i hans tilgivelse. Da er det velsignet godt å høre Herrens ord: *"Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlaget, skal de bli som den hvite ull"* (Jes 1,18). *"Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu"* (Jes 43,25). Slik er Gud. Det er min redning.

Da han ennå var langt borte, så hans far ham

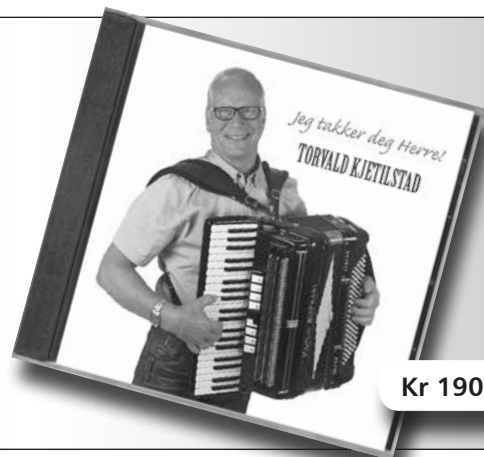
Far har ikke glemt sin sønn. Hver dag har han sett etter ham. Mon tro om han kommer i dag? Han har gjerne holdt utkikk fra husets flate tak med god utsikt ut over landskapet.

CD

"Jeg takker deg, Herre!"
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 190,-

Far venter! Han lengter etter forsoning med den ulydige sønn, etter å tilgi ham. Og så en dag ser han en skikkelse på veien i det fjerne, og før noen andre gjenkjenner han sin kjære sønn. Nå springer far for å nå ut til sønnen før han når inn i landsbyen og møter forakt fra naboer og venner.

Det passet ikke for en ærverdig eldre mann å fare avsted mellom husene med flagrende kjortel. Slik tenker naboene. Denne karen har kastet skam over sin far, og se, nå løper faren ham i møte. Men far vil være den første til å hilse sønnen velkommen hjem.

Hans far fikk inderlig medynk med ham

En dyp medfølelse veller fram i fars hjerte. All smerte over sønnen avløses nå av en overveldende glede. Han falt ham om halsen og kysset ham i en inderlig omfavelse. Min sønn, min sønn!

Lengsel etter sønnen har fylt fars hjerte. Og nå er han her! Og alle kan se at sønnen får full oppreisning. Og før han får sagt noe har far lest hans hjerte og tatt ham til nåde. Slik er Gud. Ingen mulighet for å fortjene fars godhet som dagarbeider.

De selvrettferdige ser farens overveldende kjærlighet helt urimelig. Sønnen har jo ikke gjort noe for igjen å oppnå status som sønn i fars hus. Nei, det har han ikke. Han kommer bare og stammer fram sin bekjennelse og blir mottatt slik som han er, uten betingelser.

Jesus forkynner frelse av nåde alene. Han sier: *"Den som kommer til meg, vil jeg slett ikke støte ut"* (Joh 6,37). Kommer du til ham som du er, så har du alt! Tilgivelse og evig liv.

Fars gavmildhet

Tjenerne har vært med ut til møte med sønnen. Far sier til dem: *"Skynd dere! Ta fram den beste kledningen og ha den på ham. Gi ham en ring på hånden hans, og sko på føttene. Hent gjøkalven og slakt den, og la oss ete og være glade!"* (v. 22-23).

Den fillete sønnen som lukter svin, får en kongelig mottagelse. Far viser ham den største ære. Mye mer enn det fariseerne og de skriftlærde

kunne tenke seg. Uten forbehold gir far sin sønn det beste han har. Det er ditt, min kjære sønn. I farens person ser vi Jesus som fornedret seg selv for å opphøye oss.

Gjøkalven gir rikelig med mat på bordet til en stor fest med familie og naboer. Gleden deles med alle. Fars håp var gått i oppfyllelse, og han proklamerer: *"For denne min sønn var død og er blitt levende, han var tapt og er blitt funnet. Og de begynte å være glade."* (v. 24). Og gleden fortsetter uten ende i Guds evige rike.

Men den eldste sønnen hans var ute på marken

Han var gjerne ute for å se til dagarbeiderne. Han kom hjem og undret seg over å høre spill og dans i fars hus. Hvorfor er ikke han blitt informert? Det undret ham når det er laget til så stor en fest, også med gjøkalven. Hvorfor er han utenfor?

Årsaken ligger i forholdet til hans far. Samtalen mellom dem viser at den eldste på ingen måte gleder seg over sin brors hjemkomst. Og han forarges over den varme mottagelse faren har gitt hans bror. Å se til har han ikke sørget over brorens forsvinning, og da han dukker opp igjen, reagerer han sterkt mot sin far på grunn av hans kjærlighet til den fortapte.

Da ble han harm

Han nektet å ta del i gleden og festen. Hadde han hatt et godt forhold til sin far, ville han gått inn i festsalen og omfavnet sin bror. Han har ikke kunne unngå å se sin far sørge over den fortapte sønn, og likevel blir han vred og bitter på sin far. Han ligner fariseerne og de skriftlærde som var imot Jesus og de sa: *"Denne mann tar imot syndere og eter sammen med dem."* (v.2). Nettopp slik er hans far.

Hans far bad ham komme inn

Den eldste møter samme kjærlighet fra sin far som den yngste. Faren sier: Min kjære sønn, alt mitt er ditt! Kom med inn til festen! *"Men han svarte og sa til sin far: Se, i så mange år har jeg tjent deg og aldri har jeg gjort imot ditt bud. Men meg har du aldri gitt et kje så jeg kunne glede*

meg med vennene mine." (v.29). Fars kjærlighet til den fortapte bror oppleves som en anklage mot ham som vil ha anerkjennelse av egen godhet. Han framhever seg selv og sin egen rettferdighet og mener at han har gjort seg fortjent til belønning, ikke nåde.

Med forakt taler han om sin bror og sier: *"Han som ødslet bort formuen din sammen med skjøger."* (v. 30). Far reagerer med kjærlighet: *"Barn, du er alltid hos meg, og alt mitt (den dobbelte arv) er ditt!"* (v.31). Men fars kjærlighet smelter ikke sønnens iskalde hjerte.

Med sin vrede avslører han seg selv som en hykler som nok holder fars bud i det ytre, men i sitt hjerte elsker han verken sin far eller bror. Dermed stenger han seg selv utenfor gleden i Guds rike. Jesus sier: *"Slik skal det være større glede i himmelen over en synder som omvender seg, enn over nittini rettferdige som ikke trenger til omvendelse"* (v. 7).

På vei mot Jerusalem

Jesu lignelse slutter med at spenningen mellom faren og den eldste sønnen blir hengende og dirre i luften. Hva vil nå skje? Ender det med forsoning eller ikke?

Jesus er på vei mot Jerusalem når han forteller denne lignelsen. På veien sier han til sine disipler: *"Menneskesønnen skal bli overgitt til yppersteprestene og de skriftlærde, og de skal domme ham til døden. De skal overgi ham til hedningene til å bli hånet og hudstrøket og korsfestet. Og på den tredje dag skal han oppstå."* (Matt 20,18-19). Og slik kom det til å gå. Med tanke på Jesus svarer det til at den eldste sønn slo sin far i hjel. Jesu motstandere tok ikke imot ham. Men på den måten oppfylte Gud det han hadde sagt ved profetene: *"Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom. Vi for alle vill som får, vi vendte oss hver sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham"* (Jes 53,5-6).

Jesus forkynte forsoning mellom den fortapte sønn og hans far, fordi Jesus selv var villig til å

betale forsoningens pris med sitt eget liv. Som faren tok imot sin yngste sønn, slik tar Jesus imot deg og meg når vi kommer til ham. *"Han løste oss fra våre synder med sitt blod."* (Åp 1,5).

Festen i fars hus er i full gang, og den tar aldri slutt! For Jesu skyld har du og jeg del i gleden både nå og for evig! Takk og lov!

Vik ei fra mitt hjerte,
dyrebare smerte,
åndens fattigdom!
Vis meg mine brister
så jeg aldri mister
nådens legedom!

Heller må du ligge
her i støv og tigg
fred i Jesu blod,
enn som selvrettferdig,
from og sterk og verdig
ei trøst og mot.

Milde Gud, bevare
meg fra denne fare:
Selvrettferdighet!
Kun i Kristus gi meg
trøst og kraft, og bli meg
all min verdighet! □

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnssteori
erobret Norge"

Av Kjell Skartveit

Kr 398 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

Ein ny himmel og ei ny jord

AV KJELL HELLAND

”For sjå, eg skaper ein ny himmel og ei ny jord. Og det som var før, skal ingen minnast, ingen skal lenger koma det i hug.” (Esaias 65,17)

Dette ordet frå profeten Esaias, skrive for 2700 år sidan, nærmar seg si oppfyljing. Kor lenge det er til, veit ingen, men 2700 år ganske lenge, for dersom du doblar denne tidsperioden, så kjem du tilbake til tida før Abraham vart fødd, ja, tilbake til over tusen år før Abraham, faktisk heilt tilbake til urhistoria, ursoga. Så i mennesket si søge er dette eit svært langt tidsrom. Eg for min del trur at jødane har rett i si tidsrekning, som fortel at mennesket enno ikkje har levd 6000 år på denne jord.

Tida me no lever i, som vert kalla ”heidningane sin tidsalder” går mot slutten. Den starta då jødane etter år 70 og 133 vart spreidde for alle vindar utover kloden, til alle verdshjørne, og dei har no i 1900 år stått på eit sidespor og sett at heidningane - folkeslaga - sitt tog har tura fram med dei sjølve som tilskodarar frå sidelinja.

Men dette skal endra seg. Ja, det har alt teke til å endra seg: I 1948 fekk jødane landet sitt tilbake, og det hebraiske språket, som var i ferd med å døyr ut, som kun vart teke vare på i nokre små lærde miljø, er på underfullt vis blitt revitalisert og teke i bruk som nasjonal-språk i Israel.

Boka om Elieser Ben Jehuda fortel korleis denne mannen for over 100 år sidan gjorde ein fenomenal innsats for å gjera hebraisk til eit levande talemål for jødane. Han møtte veldig motstand frå dei ortodokse, som meinte at hebraisk kun skulle brukast som sakralt språk; i bibelske tekstar og bønner. Å nytta det i

kvardagen var å vanhelga det. Ben Jehuda vart faktisk bortvist frå rabbinarutdanninga han hadde gått i gang med på grunn av at han leste Robinson Crusoe på hebraisk.

Vel, mot enden av den tidsalder me no er inne i, skal det skje veldig ting. Store endringar vil skje på denne jord, både når det gjeld menneske- og dyreliv. La oss berre sjå på det som står i Esaias 65,20: *”Det skal ikkje lenger finnast noko spebarn som berre lever i få dagar, eller ein gammal mann som ikkje fyller målet for dagane sine. Nei, ein ung mann skal han vera som døyr hundre år gammal, og hundre år gammal skal den syndaren verta som dei forbannar.”*

Gjeld dette no, er det slik i vår tid? Har det vore slik på noko tidspunkt mellom Esaias og oss? Er det himmelen det er tale om? Vel, då må eg spørja: Døyr nokon i himmelen? Finst det syndarar som vert forbanna der?

Saka er at Esaias 65,20 skildrar ein tilstand som ikkje er no og heller ikkje skal vera i himmelen. For meg står det slik at den tilstanden som her vert skildra er ein mellom-tilstand mellom slik det er no i vår tidsalder og slik det skal vera i fullendinga - ein forsmak på himmelen altså. Og denne tidsperioden - slik eg forstår det profetiske ordet - har eit namn, ja, eigentleg tre namn. For det første Riket for Israel - det fortel kven som er hovudaktør i riket. For det andre Fredsriket - det talar om den åndelege gehalten i riket og for det tredje Tusenårsriket - det viser utstrekning i tid. Det treng ikkje bety nøyaktig tusen år, men det talar i alle fall om ei avgrensa tidsperiode, som Gud åleine kjenner utstrekninga av. Så, ei tid etter denne perioden kjem så den nye himmel

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

og den nye jord, som me las om. Her må eg leggja vekt på ei tid etter, for dei to tilstandane skal ikkje gli over i kvarandre Dei møtest ikkje. Den eine vert ikkje avløyst av den andre. Det kjem ein fase etter fredsricket, der alt går tilbake til det gamle, for arvesynda er ikkje utrydda og sjelefienden, som har vore innesperra ei tid, får igjen driva sitt spel.

Det må gjerne satsast på klima og miljø - som ser ut til å vera den nye religionen i landet vårt. Denne jorda kan likevel ikkje reddast i sin noverande skapnad. Den skal gå til grunne, og det gjennom veldige katastrofer, som apostelen Peter skriv om: *"Men Herrens dag skal koma som ein tjuv, og då skal himlane forgå med stort brak, og himmellekamane skal koma i brann og gå i oppløysing, og jorda og alt som er bygt på henne, skal brenna opp."* (2 Pet 3,10). Og Esaias i kap 24: *"Herren tømmer jorda og legg henne øyde..., jorda sørgjer og visnar bort..., jorda brest, ja, ho brest..., jorda skal raga som ein drukken mann..."*. Og grunnen til alt dette står i vers 5: *"Jorda er vanhelga under dei som bur på henne. For dei har krenkt lovene, gjort imot bodet, brote den evige pakta. Difor et forbanning opp jorda..."*

Framgang, auka velstand og økonomisk vekst er dei politiske måla for jorda vår. Topppolitikarane har ikkje anna for auga. Dei ser ikkje at denne jorda er dømt til undergang, at vekstprognosane deira kjem til å slå feil, at det frå høgaste hald er fastsett at denne jord, slik ho no ter seg, skal gå under. Det må vel haldast fredskonferansar, men det blir ingen fred, for like til enden er det krig, seier profeten Daniel (9,26).

Nasjonane skal gå under. Sverige, Noreg og Danmark skal gå under. Russland, England og Tyskland skal gå under. Alle riker skal gå under. Det vert berre eitt rike som skal verta ståande, og det er Menneskesonen sitt rike, som Daniel spår om.

Syndefallet skal openberrast i sin grunn gjennom det historiske løp. Men midt i denne utviklinga nedover mot undergang står Kristus og gir høve til å velja livet. (Frå boka "Hans

Sandvoll – ei profettrøyst" av Alfred Hamre. s. 87)

Midt i denne nedovergåande straumen står Jesus og seier: *"Kom til meg, du som strevar og har tungt å bera, og eg vil gje deg kvile."*

"I eit skipsforlis der skroget er dømt til å gå under, der er ein oppteken med ein ting: det er å berga livet ... og verdsoga er å likna med eit stort forlis.", seier Hans Sandvoll.

Og du som har gripe redningstauet med begge nevane og er dregen opp og har fått føtene sett på fast grunn, skal få vera med å kasta ut redningstau til dei som enno er ombord i det søkkjande skipet, visa til han som er i stand til å frelsa den mest forkomne.

"Eg skaper ein ny himmel og ei ny jord", las me. Eigentleg står det "nye himlar" i grunnteksten. Det er universet med stjerner og planetar det er tale om. Guds tronhimmel treng ikkje skapast om.

Etter alle endetidskatastrofene vil det stå fram ei ny jord, og skal tru om det ikkje er der dei frelste menneska skal bu, på den nye jorda. Og spørsmålet om korleis den vil sjå ut har fengsla mennesket til alle tider. Den som det hadde visst! Men det er lite me får greie på. Kvifor vert det ikkje forklart for oss? Svaret er enkelt.

Gå bort i fjøset ein vårdag, til dyra der borte. Her er ein liten kalv som er eit par-tre veker gammal, og no vil mora fortelja avkommet sitt litt om korleis det ser ut på utsida av løveggane: Det gulbrune graset du no et, det er grønt ute. Grønt? Det spirer opp frå marka. Marka? Du kan gå bort i bekken og drikk direkte frå den. Bekken? Det veks og store tre med fint lauv på? Tre? Lauv? Og så vidare. Det finst ingenting inne i fjøst som kan samanliknast med det som vert fortalt om korleis det ser ut ute. Kalven har dermed ikkje grunnlag til å sjå føre seg det som vert fortalt. Slik er det for oss òg. Me har ikkje erfaringsbakgrunn til å føre-stilla oss ein annan røyndom enn den me ser for augo og oppfattar med sansane våre.

Jordkloden er utruleg fin. Men Gud er i stand til å gjera den endå mykje finare, på

måtar som me i dag ikkje kan sjå for oss, og større òg, for det er mange som skal ha plass.

Vel, eg får eg avslutta med å sjå litt på slutten av ordet me las, for der står det: "... og det som før var, skal ingen minnast, ingen skal lenger koma det i hug." Har me tenkt over det? Av og til vert det sagt eller skrive: Du skal få svar på alle ubesvarte spørsmål når du kjem heim til Herren. Skal du det? Ordet

her seier noko anna, det seier at der framme eksisterer desse tunge spørsmåla ikkje lenger. I fullendinga skal det ikkje finnast noko som kastar skuggar, åndeleg tala, det skal ikkje finnast noko som skaper disharmoni, som er sårt. Jesus skal vera der. Han vil metta all trong, stilla all sagn og heila alle sår.

Amen. □

Bibelens bud om homoseksuelle samleier

AV ODD SVERRE HOVE

Bibelens bud om homoseksuelle samleier står å lese i 3 Mos 18,22: "*Med en mannlig skal du ikke ha samleie slik som med en kvinne. Det er en styggedom.*"

Ett av poengene i dette bibelverset er at budet ikke bruker artsbetegnelsen "mann", men betegnelsen for maskulin kjønnsidentitet: "mannlig". På det hebraiske grunnspråket heter ordet "zakar".

Et annet poeng er at også subjektet, pronomenet "du" i den hebraiske verbalformen, er bøyd i hankjønn. Gud taler altså til mannlige mennesker idet han sier "*Med et mannlig menneske skal du ikke ha samleie slik som med en kvinne*".

Et tredje poeng handler om selve budformen, kombinasjonen av hebraisk nektingspartikkel pluss et verb i imperfektum. Det regnes som det hebraiske språkets heftigste, skarpeste og mest absolutte befalingsform.

Sammenligningsleddet "slik som med en kvinne" er i bibeloversettelsene forsiktig tilpasset norsk språkfølelse, men gjengir grunnspråkets mening riktig. (På hebraisk handler det om en forklarende verbalforsterkning: "... å sam-ligge et kvinne-samleie ...".)

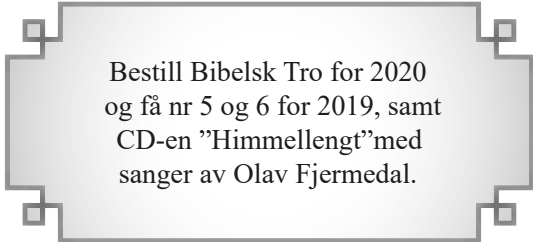
Budets etiske avslutningskarakteristikk, "det er en styggedom", gjengir det hebraiske ordet "tåevah". Det betegner det som er "etisk avskyelig".

Med andre ord er det ingenting uklart ved

originalutgaven til dette bibelske budet. Bibelen forbyr mannlige mennesker å ha samleie med mannlige mennesker. Og: Bibelen forbyr kvinnelige mennesker å ha samleie med kvinnelige mennesker. I Guds øyne er begge deler etisk avskyelig.

Den vanligste måten å komme utenom dette bibelske budet på, er å argumentere med Moselovens dødsstraffbestemmelse i parallellteksten i 3 Mos 20,13: "... *da har de begge gjort en avskyelig gjerning. De skal dø, og blodet deres skal være over dem.*" Hvis man regner selve budet i kapittel 18 som autoritativt, hvorfor regner man da ikke dødsstraff-bestemmelsen i kapittel 20 som like autoritativ, lyder det klassiske problematiseringsargumentet.

Det like klassiske svaret kan man blant annet lese seg til i en bok Martin Luther skrev: "Hvordan kristne bør forholde seg til Moses" (oversatt til norsk av Inge Lønning i boken "Levende Luther" side 109ff). Der påviser Luther hvordan Moseloven selv lærer oss å sonde

Bestill Bibelsk Tro for 2020 og få nr 5 og 6 for 2019, samt CD-en "Himmellengt" med sanger av Olav Fjermedal.

mellom Moselovens etiske bud og Moselovens samfunns-lovgivning for jøder. Det sistnevnte er ikke forpliktende for oss ikke-jøder.

Konkret: det er forskjell på forpliktelsesnivået til et etisk forbud mot homoseksuelle samleier og en straffelovs-forskrift om dødsstraff. Det sistnevnte forplikter ikke oss hedningekristne.

På den andre siden er det en fast regel i kristen teologi å studere alle bibelske emner i hel-bibelsk perspektiv.

Innenfor dette budets gammeltestamentlige horisont går det en rød tråd fra selve budet i 3Mos 18,22 tilbake til Guds skapelse av de to kjønnene

i 1 Mos 1,26–28. Der står det for det første at Gud skapte menneskene *"i sitt bilde, i sin lignelse"*. *For det andre står det at Gud skapte dem "mannlig og kvinnelig"* (hebr. "zacar u-n'keva"). Også her er det altså et poeng at Bibelen ikke bruker arts-betegnelse mann og kvinne. Men den bruker kjønnsidentitets-karakteristikkene. Både det mannlige mennesket og det kvinnelige mennesket er skapt i Guds bilde, i Guds lignelse.

Kristen teologi drøfter grundig hva som ligger i de to uttrykkene *"Guds bilde, Guds lignelse"*. Et klassisk grep består i å studere gudsbildet i de 25 versene som innleder skapelsesberetningen foran selve skapelsen av de to første menneskene. Der møter vi bildet av Gud idet han skaper, planlegger, rådslår, kommuniserer med språk og etablerer relasjoner. Gudsbildet inkluderer altså bildet av Gud som person-relasjonenes Gud.

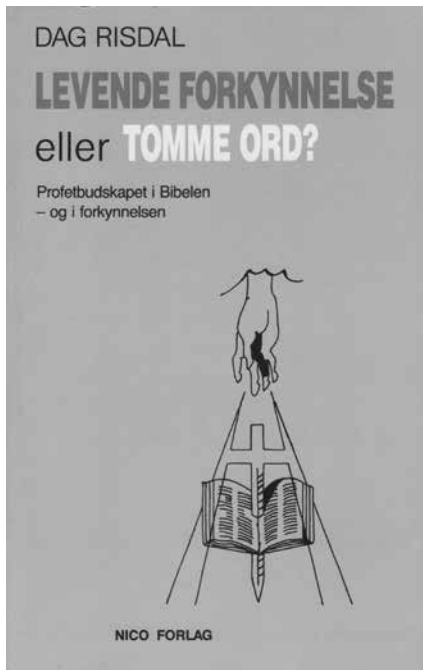
Gud har på sin egen side inderlig kjærlige person-relasjoner mellom de tre personene i Guds tre-enhet: Faderen, Sønnen og Ånden. Og Gud skaper så både det mannlige mennesket og det kvinnelige mennesket med sikte på samme type person-relasjon med oss, og oss imellom.

I lys av dette kan det være grunn til å tenke at forbudet mot homoseksuelle samleier handler om å hindre ødeleggende skade på tokjønns-identiteten til Guds framste skaperverk, mennesket. Gud har med andre ord gitt oss dette budet til vårt eget beste.

Vender vi så blikket mot budets nytestamentlige status og horisont, faller flere ting i øynene.

For det første er det et poeng at Jesus selv henviser til skapelsesberetningens basale og autoritative tokjønns-perspektiv når han kommenterer samliv (se Matt 19,4f).

For det andre er det viktig at apostelen Paulus på to steder reproducerer ordlyden i 3 Mos 18,22 på en måte som dokumenterer at budet fortsatt er forpliktende, ikke bare for jøder, men også for oss som ikke er jøder. De to stedene er 1 Kor 6,9 og 1 Tim 1,10. Apostelen har her på det greske grunnpråket skapt et gresk ny-ord. Det fins ikke i greske tekster som er eldre enn Paulus. Men den fins på over 50 steder i tekster som er yngre.

Bok:

"Levende forkynnelse
eller tomme ord?"

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

Ny-ordet er "arseno-koítai". Det er satt sammen av det greske ordet for "samleie", "koíte", pluss det greske ordet for mannlig kjønns-identitet, "ársen".

Før Paulus hadde hebraisk-talende rab-binere sammenfattet 3 Mos 18,22 med sammensetningsbegrepet "misjkav zacar" ("mannlig-samleie" = homoseksuelt samleie). Med sats i dette skaper så Paulus på de to stedene det tilsvarende gresk sammensetningsbegrepet: "arseno-koítai" ("mannlig-samliggere" = "menn som ligger med menn").

I en tredje tekst – i begynnelsen av selve Romerbrevet, Rom 1,18ff – går apostelen utførlig til verks og slår fast at både homo-seksuelle og lesbiske samleier er i strid med naturen og Guds

bud – fordi de innebærer at mennesket da vender seg bort fra den opprinnelige heteroseksuelle samlivstypen som Gud skapte menneskene til å ha.

Helhetsinntrykket på dette stedet er det samme som i budets originalutgave: Gud opprettholder dette budet fordi vi ved å bryte det ruinerer selve det formålet vi er skapt for: Å ha sunne og kjærlighetsfylte personrelasjoner med Den treenige Gud og med hverandre.

(Opprinnelig trykt i Dagen. med tillatelse av forfatter) □

LOVLØSHETEN

AV THORALF GILBRANT

Bibelen forutsier at et av de tegn som vil kjenne tegne de siste dager av denne tidsalder, er dette at lovløshet og umoral vil gripe om seg som aldri før. Slik som det var på jorden før syndfloden, slik skal det bli i den siste tid. Jorden vil bli fylt av vold. Jesus sier at urettferdigheten skal ta overhånd, menneskene skal være uten kjærlighet til det gode. Paulus skriver: *"Men dette skal du vite at i de siste dager skal det komme vanskelige tider. For menneskene skal da være egenkjærlige, pengekjære, stortalende, overmodige, spottende, u lydige mot foreldre, utakknemlige, vanhellige, ukjærlige, upålitelige, baktalende, umåtelige, umilde, uten kjærlighet til det gode, svikefulle, framfusende, oppblåste, slike som elsker sine lyster høyere enn Gud."* 2 Tim 3,1-4. Dette ordet taler om et omsegripende moralsk forfall.

I 2 Tess 2,7-8 taler Paulus om at Antikristen skal komme. Han kaller Antikristen for "den lovløse" og sier at lovløshetens hemmelighet allerede nå er virksom i verden. Grunnteksten ord for lovløshet er anomia. Ordet betyr egentlig: uten lov. Det taler altså ikke bare om å bryte

loven, men å avskaffe loven. Ikke lovbrudd, men lovløshet. Endetidens menneske er ikke bare umoralsk, det er amoralsk. (amoralsk adj. Gr. –lat. - som er uten enhver moralsk følelse, som stiller seg helt likegyldig i moralspørsmål.)

Etiske vurderinger har eksistert i verden uberoende av kristendommen. Paulus sier at lovens bud er skrevet i menneskenes hjerter. Mennesket var skapt i Guds bilde, og dette er noe som hører med til det menneskelige i mennesket. Det er en av årsakene til at kristne vurderinger, kristent livssyn og kristen kultur har hatt en så stor innflytelse i verden, også blant mennesker som ikke har opplevet det kristne gjenfødselsliv. Mennesket er ikke en demon, bare en synder. Guds lov og bud kan sette visse grenser for ondskapen i verden. Evangeliet har hatt en mektig innflytelse i samfunnslivet innenfor kristenheten. Guds ord har påvirket våre oppfatninger og formet vårt livssyn. Derfor kan vi si at nesten alt godt som eksisterer i vårt samfunn, dypest sett kommer av kristen rot.

Det er troen på Gud og respekten for hans

lov, som er det eneste holdbare grunnlag for all moral. Der troen på Gud brytes ned, vil også moralen brytes ned. Dostojevski sa i sin tid, og det er gjentatt av Jean-Paul Sartre, at dersom Gud ikke eksisterer, da er allting tillatt. Avskaffer en Gud, så avskaffer en dermed den moralske verdensorden. Dette er vår situasjon i dag. Vår tid er uten moralsk standard, fordi det er en tid uten Gud. For en tid kunne disse moralske normer overleve, skilt fra sitt utspring, men ikke i lengden. Det religiøse frafall førte til moralske forfall.

Istedenfor det kristne samfunn, har vi nå fått det pluralistiske samfunn, eller rettere: myten om det pluralistiske samfunn. mens samfunnet før var preget av de kristne ideer, skal det nå være preget av toleranse og frihet. Denne relativisme er selsvagt langt fra objektiv. Normløshet og umoral er ingen nøytral innstilling til moraske verdier.

På sett og vis kan en si at utviklingen er ført tilbake til før-konstantinske tilstander. Det viser seg at det bare er ett alternativ til kristendommen: hedenskapet. Det kan ikke være noen tvil om at vi nå er på vei inn i en etter-kristen tid. Til tross for de reminisenser av kristen kultur som ennå finnes tilbake, er selve grunnvullen for det nye samfunn som bygges opp nydendommen. Under

skinn av nøytralitet og objektivitet føre moralnihilismen fram til seier i samfunnet.

Den lovløshet som skal gjøre ”den lovløse” til verdenshersker, er ikke samfunnsoppløsning i vanlig mening, men et velordnet anarki. Det er selve øvrighetens forfall det her gjelder. Samfunnet blir styrt ut fra prinsipper som i seg selv er lovløse og Gud-fiendske. Det lovverk som er bygget på kristen grunn og på de ti bud, blir revet ned, og antikristelige prinsipper legges til grunn for samfunnsstyret. Loven står da ikke lenger som vern for liv og eiendom, hjem og ekteskap. Tvert imot blir lovgivermakten et middel til å omforme samfunnet til et anti-kristent rike.

Det er denne utviklingen vi i dag står rett oppe i innenfor den del av verden som før ble kalt kristenheten. Når ekteskapet ikke lenger vernes, når skattleggingen går over til å bli konfiskasjon, når det ufødte barn ikke lenger har lovens beskyttelse mot drap, når forbryterne går fri mens hederlige mennesker forfølges, når samfunnet misbruker sin makt til å motarbeide kristendommen og til å utbre gudløshet – da lever vi ikke lenger i et fritt samfunn. Vi er på vei inn i et antikristelig diktatur.

(Thoralf Gilbrant: ”Tidens tegn”, Del 1, side 30-32) □

Klimaendringer – hva gjør vi?

AV PER BERGENE-HOLM

Da mennesket reiste seg mot Gud i Edens hage og falt fra ham, reiste Gud naturen mot menneskene. Jordan bar torner og tistler, og forgjengelighet og død kom til å prege både menneskelivet og hele skapningen.

Menneskene fordervet så hele sin ferd på jorden, og Gud lot en vannflom legge hele jorden øde. Men etter vannflommen lovet Gud at han aldri mer ville drepe alt levende, slik han nå hadde gjort. *”Så lenge jorden står heretter, skal såtid og høst, kulde og hete, sommer og vinter,*

dag og natt aldri ta slutt.” Det er Guds nåde at verden enda står! Det er det sterkeste vitnesbyrd om at Gud vil at alle skal bli frelst, at han bærer over med vår synd og gir oss nådetid!

Leser vi Jesu ord om tegnene i endens tid (Matt 24) og skildringene i Åp av veldige naturkatastrofer før Jesus kommer igjen, så bør ikke det som skjer i naturen nå forundre oss.

Hva som enn er den utløsende fysiske årsak til klimaendringene, er Skriftens ord klart: Den grunnleggende årsak til all ødeleggelse i naturen

er menneskenes opprør mot Gud. Han lar seg ikke spotte. Når menneskene reiser seg mot ham i synd og vantro, reiser han naturen mot menneskene. Det skulle lyde som en basun i våre ører og kalle oss til omvendelse fra synd og vantro, vekke oss før vårt endelige møte med Gud.

Når store deler av kirke og kristenhet i dag gjør opprør mot Gud selv og hans ord, og derigjennom fører Guds straff over oss, blir engasjementet for klimaet tragisk.

Det er både godt og rett at vi søker å avhjelpe sykdom og lidelse gjennom legevitsenskap, sult og underernæring gjennom bedre og mer produktive jordbruksmetoder, krig og uro gjennom fredsarbeid osv. Men det er naivt å tro at vi kan redde verden og menneskeheten gjennom slike tiltak, når vi ikke vil omvende oss fra synden, selve

årsaken til all vår nød. Alle våre tiltak blir bare symptombehandling, så også med alt arbeid for å bedre miljøet og stanse klimaendringene.

Jorden kan ikke reddes, men går mot sin avvikling. Årsaken er ikke klimaet, men Guds dom over synden! Det har begrenset verdi å drive med oppussing i en nedrivingsgård. Da er det viktigere og mer framtidsrettet å rette sitt blikk mot en ny bolig, noe som er sikrere og bedre og ikke skal forgå! Det er tid for å kalle mennesker til arken, mens døren ennå er åpen!

Og dette er vårt kall som kristne i denne verden, som kirke og menighet. Vårt kall er ikke å "redde jorden", men å kalle mennesker til omvendelse og tro, til frelse fra noe som er langt verre enn miljødeleggelse, sult og krig, nemlig fra den evige fortapelse borte fra Gud. □

MIKKEL VIGILIUS

KAMPEN
KØNNET

"Til mann og kvinne skapte ham dem."
(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka "Kampen om kjønn" belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) □

Israels flagg

AV JON OLAV ØSTHUS

De fleste land har egne nasjonale flagg (og ofte mange mer lokale flagg). En nasjons flagg formidler et budskap om landet og folket – gjerne med et historisk tilsnitt.

Slik er det også for Israels nasjonale flagg. Det består av en sentralt plassert Davidstjerne med to horisontale blå striper på hvit bakgrunn.

Flaggets opprinnelse

Israels flagg ble offisielt vedtatt 28. oktober 1948 – mer enn 5 måneder etter at den moderne staten Israel ble formelt erklært. Dog ble flagget reelt sett vedtatt allerede på den første sionistkongressen i Basel i Sveit i 1897. Valg av flagg stod da på agendaen og flere alternativer forelå. Selv om omstendighetene kanskje ikke er helt krystallklare, er det mye som tyder at en av kongressdeltakerne, forretningsmannen David Wolfsohn, er den som står bak flagget slik det i dag foreligger. Det var en slags brainstorming-prosedyr vedrørende flaggsaken på kongressen. Mens dette pågår utbryter Wolfsohn: ”Men vi har jo allerede et flagg – jødernes bønesjal (hebraisk ”talith”)!” Så ble bønesjalet (som riktignok forefinnes i flere varianter – også med svarte striper) en slags modell for flagget. Det er fint å tenke på at flagget også representerer symbolet på alle bønnene som jødene har bedt i årtusener – hvor de enn måtte ha befunnet seg i verden.

Et alternativ til flaggets opprinnelse er at det i sin nåværende form visstnok først ble benyttet i Rishon LeZion i 1885. Rishon LeZion var den første sionistiske bosetting i det som i dag er Israel. Den ble etablert i 1882. Det sies videre at Wolfsohn ikke var oppmerksom på dette da han frammet sitt forslag.

Davidstjernen

En veldig sentral del av flagget er Davidstjernen,

(”Magen David” eller Davids skjold). Stjernen består av to trekkanter som vender mot hverandre som et heksagram. Noen hevder at kong David hadde dette symbolet på sine soldaters skjold, men dette er ikke påvist med 100 % sikkerhet. Det som er sikkert er at Davids sønn kong Salomo benyttet en fem-tagget stjerne som sitt personlige segl. Det er usikkert hvor Davidsstjernen kommer fra, men den er benyttet av jøder i mange århundre – også under tvang fra nazistene under 2. verdenskrig. Hvordan stjernen oppstod kan ingen si med sikkerhet. En teori jeg hørte for en del år siden er at den kan linkes til blomsten på et granateple – kronbladene henger ofte på når man kjøper granatepler. Da vil man tydelig se en likhet, særlig dersom kronbladene ikke er skadet. Interessant er det da å minne om at Arons ytterkappe slik den er beskrevet i 2 Mosebok 28 også inneholder granatepler (laget av ull) i en sirkel nederst sammen med gullbjeller.

Davidstjernen er i dag et av de aller mest kjente jødiske symboler og kanskje også det viktigste symbolet for staten Israel. Den brukes f.eks. også som smykke. De som benytter slike smykker er enten selv jøder, eller de er ikke-jøder som på denne måten formidler et vitnesbyrd om solidaritet og støtte til det jødiske folk. Et annet eksempel kan være at Israels svar på vårt ”Røde kors” er ”Magen David”.

Formidler stjernen et budskap? Helt klart – og her er det flere mulige tolkninger. Forleden leste jeg en veldig fin tolkning i andaktsboken ”Bibelske mysterier” av den messianske jøden Jonathan Cahn. (Nevnte bok er også utgitt på norsk av Hermon forlag og anbefales på det varmeste.) Her trekker Cahn en parallell mellom den første påske i Egypt da jødene var trygge for Herrens siste domshandling overfor egypterne – nemlig at den førstefødte sønn i

hver familie skulle dø – dersom det ikke var malt blod fra et nyslaktet lyteløst lam på dørkarmene og dørbjelken på inngangsdøren til deres hus. Cahn sier at dersom du tegner et punkt nederst på hver side av dørkarmen og opp til midten av dørbjelken får du en trekant som vender oppover mot himmelen. Det kan være et symbol på at menneskene ber Gud om nåde. Flytter vi over til Det nye testamentet og Jesu lidelse og død på korset kan vi tegne inn lignende punkter på hvert sted hvor Jesu blod rant – dvs. ved hans hender og føtter. Men da blir det en trekant som vender nedover mot jorden fra himmelen. Her er det således Gud som taler til menneskene og tilbyr dem nåde og miskunnhet til alle som vil ta imot. Kobles disse to trekantene sammen blir det en Davidsstjerne og et evangelium i seg selv. Cahn skriver: ”To påsker, to lam, to trekanter formet av blod, atskilt fra hverandre med mer enn tusen år og likevel dannet de tegnet på Guds nasjon. Et tegn dannet av påskelammets blod, et tegn som forteller oss at påskelammets blod er kommet ... for å sette alle som søker tilflukt i Hans blod fri.”

Ellers kan det nevnes at en del ortodokse jøder ikke liker at Davidstjernen er med i flagget – de ser på den som et religiøst symbol og dermed burde det ikke benyttes for sionistiske formål. De ultra-ortodokse jødene benytter aldri Israels flagg.

Blåfargen

Som nevnt tidligere er den blå fargen (alterna-

tivet er svart) også vanlig å finne som striper på jødiske bønnesjal. Det er forsket en del på hvor blåfargen kommer fra. Sara Rivai hadde en artikkel om dette i Karmel-Nytt nr. 13 i juli 2018. Her fortelles det at den bibelske blåfargen ”techelet” er gjenoppdaget og kommer fra en snegle i Middelhavet. I Bibelen blir Israels barn rådet til å sette en blå tråd på kleshjørnene, se 4 Mosebok 15,37-39! Det skal hjelpe Israels barn til å huske på sin Gud. Techelet skal minne oss om havet som igjen minner om himmelen som er knyttet til Guds stol. Følgelig kan vi si det er en slags himmelsk farge – noe guddommelig. Farge kan også bety en form for likevekt, fordi dens nyanser innebærer en skygge midtveis mellom hvitt og sort – dag og kveld.

Det står også henvist til denne fargen flere andre steder i Bibelen – f.eks. er den nevnt i den hederskledningen Mordekai fikk av kongen etter at den onde Haman var beseiret, se Ester 8,15!

En tolkning/myte av de to blå stripene er at de symboliserer elvene Nilen og Eufkrat som grenser for et kommende Stor-Israel i tråd med de bibelske landløfter. En del arabiske ledere – f.eks. Yassir Arafat – benyttet ofte dette trikset i sin propaganda mot Israel. Men som vi har påvist ovenfor stammer stripene fra det jødiske bønnesjal.

Den hvite fargen

Vi er vant med at fargen hvitt symboliserer kyskhetens og renhetens farge. Men for romerne

CD

”Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

ble det i oldtiden benyttet som uttrykk for sorg, noe som også i vår tid blir brukt av kineserne og faktisk også i noen grad av jødene. Ellers er dette en sentral farge i Bibelen – den symboliserer renhet, fred, styrke, stor tro og seier. I jødisk begravelsskikk (og i noen grad også i Norge) benyttes ofte et hvitt linklede som den døde blir kledd i. Det sies også at dette kledet må være tilpasset en som snarlig skal stå for dommen overfor Gud, den allmektige. Kledet (hebraisk "sovev") skal derfor være håndlaget, fullstendig rent, hvitt og ikke ha lommer eller knuter av noe slag.

Bruk av flagget

Kort tid etter at den moderne staten Israel ble opprettet vedtok nasjonalforsamling Knesset en lov for bruk av flagget med sikte på å hindre misbruk og skade. I 2010 ble det føyd inn en bestemmelse i denne loven som sier at statlige institusjoner kun kan kjøpe flagg som er laget i Israel.

Flaggreglene i Israel er mindre strenge enn

i Norge , ofte ser vi flagg som henger ute hele døgnet året rundt.

I 2007 ble det laget et israelsk flagg på 660 m x 100 m som veide 5,2 tonn og ble benyttet i nærheten av den antikke festningen Masada. På dette tidspunkt var dette verdensrekord hva angår flaggstørrelse, men rekorden er senere slått flere ganger.

Ellers er det viden kjent at flagget er omstridt, det brennes ofte av Israels fiender.

En norsk biskop nektet å tale i et bedehus dersom ikke det israelske flagget ble fjernet. NLM ville ikke heise det israelske flagget på fjorårets generalforsamling for å gratulere Israel med 70-års jubiléet som moderne stat etc. Disse eksemplene fra Norge er triste påminnelser om hvor opptatt mange er av å være politisk korrekt. Jeg vil gjerne oppfordre leserne til å skaffe seg et eller flere israelske flagg og benytte dem ofte. Det er et klart signal om støtte til Israel og jødene i en verden hvor jødehat og antisemittisme er på frammarsj. □

"Jesu kjærlighet"

AV GUNNAR HOLTH

Ny CD av Gledesbud fra Namsos

La meg først uttrykke beundring og stor takknemlighet for alt godt vi har fått lytte til fra Namsos.

Jeg tenker på barnekoret Unge Røster og ungdomskoret Gledesbud. I flere tiår har disse to kor gitt så mye godt av musikalsk kvalitet og åndelig innhold.

Denne gangen skulle jeg igjen få lytte til en CD av ungdomskoret Gledesbud. Dirigent Rune Hegle.

Den tredje utgivelsen.

Tidligere erfaringer tilsa at jeg hadde noe godt i vente. Og jeg ble ikke skuffet.

I en tid hvor "forurensningen" er merkbar også innen kristen sang og musikk, er det desto større

å få oppleve lungenes rytme i musikalsk ren åndelig luft – og hvordan sjelen faller til ro når tekst og tone i samklang med evangeliet virkelig oppbygger!

I tonenes verden kjenner jeg ofte på harde påkjenninger. Da er det godt å merke at disse ungdommene, hvor den enkelte er både utøver, vitne og instrument (stemmen), fører meg inn i en annen verden. Da blir alt så annerledes. Da ser en ikke fram til at alt er over, slik det kan oppleves i en del sammenhenger, men en kjenner trangen etter å høre mer..! "Den himmelske lovsang har rikere toner..!"

Og det som her er laget av instrumentalmusikk til mange av sangene – og korarrangementene –

er alt med på å bære fram skjønnheten i tonen. Dermed åpner vårt sinn seg innenfra og alt ligger til rette for å motta åndelig mat for sjelen. Hvilket vell av rikdom vi har i sang- og salmeskatten!

Det er Basunen forlag som har gitt ut også denne CD-en. Et lite forlag, men med et stort mål:

”Å synge det gode budskapet om at Jesus Kristus, Guds Sønn, kom til jord for å frelse alle mennesker fra en evig fortapelse. Sangrepertoaret spenner vidt fra enkle tradisjonelle sanger til mer klassiske. Sangene synges som regel til akkompagnement fra piano og keyboard, eller a capella (uten instrumenter). Vår bønn er at sangen og musikken må bli til glede, frelse og velsignelse!” (Fra tekstheftet)

Det må føyes til at her er flere typer instrumenter med dyktige utøvere.

Jeg lytter til disse 16 sangene. Og får lyst til å lytte igjen. Her er så mange fine detaljer som gleder.

Noen stikkord:

Tonedannelsen, intonasjonen, tekstuttalen, korklangen, instrumentbruken (ikke misbruk), arrangementene, overgangene, solistene, duettene og kvartettene.

Utvalget av sangene. Sentrale kristne tekster og kvalitetsmusikk. Og det hele framføres så levende og med et uttrykk som vitner om at de som synger har noe på hjertet. En vellykket helhet!

Ja, det slår meg: For en lykke for disse unge

å få være med på dette! De får en åndelig ballast for livet!

Plassen tillater ikke omtale av hver enkelt av disse sangene. De fleste er kjente, men jeg har også merket meg ukjente, verdifulle tekster og toner.

Enkelte nummer har jeg notert spesielt, men når jeg hører CD-en kan jeg ikke hoppe over noen..!

Jeg lister opp de fleste av titlene, for på den måten å gjøre innspillingen litt mer kjent. Men dette må høres!

- I Kristus har Gud meg velsignet
- Min Frelser og Forsoner
- Å, for djup i Jesu kjærleik
- Jesus er og blir min glede
- Kjæreste venn
- Når mitt øye, trett av møye
- Golgata kors
- Jesu kjærlighet
- Misjonssinnet fødes på Golgata
- Det er vel med min sjel
- Fader Vår
- Kommer du ei snart
- Stille kommer Jesus
- Å, hvor salig det skal blive

Et kjent ordtak uttrykker dette: ”Det finnes ingen dårlige kor, bare dårligere dirigenter.”

Denne CD-en gir et bevis på det motsatte.

NY CD!

”Jesu kjærlighet”
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

Gledesbud er et kor med en dyktig dirigent og musikalsk leder. Det vitner resultatet om!

Stor takk til dirigent, sangere og andre som har medvirket til utgivelsen "Jesu kjærlighet".

Takken går også til Herren – og æren – for denne gode CD-en.

Det er en glede å kunne gi min varme anbefaling! □

Radikal kjønns- og samlivsrevolusjon

AV JON KVALBEIN

Nå står vi overfor en revolusjon som i ly av vakre ord vil endre hele vår forståelse av kjønn, seksualitet og samliv.

I løpet av få år har det skjedd en ideologisk revolusjon i Vesten. Nazismen og kommunismen ble stort sett nedkjempet i løpet av forrige århundre. Den kristne tradisjonen mistet sin innflytelse. Alle store fortellinger om meningen med livet ble utsatt for kritikk fra en såkalt post-moderne filosofi.

Her ble alle normer og tradisjonelle sannheter betraktet som menneskeskapte forestillinger. Det oppsto et livssynsmessig tomrom. Porten var åpnet for det "frie mennesket". Enhver skulle få mulighet til å leve det livet de selv ønsker, uten å føle seg bundet av fortidens normer og idealer.

Nå viser det seg at selvutfoldelsen ikke er bærekraftig. Den vil ikke begrense seg. Jorda tåler den ikke. Nå snakker alle om forurensning og klimakrise. Barn og voksne frykter fremtiden.

Men få snakker om den etiske krisen som oppstår der det ikke lenger finnes faste normer for hva som er rett og galt. Relativismen har i første rekke rammet den minste og viktigste samfunnsenheten, nemlig familien, ikke minst barna.

På denne bakgrunn har det vært en glede å lese Kjell Skartveits nye bok: "Normløst. Hvordan radikal kjønnsteori erobret Norge." Han skildrer hva som er skjedd etter at den kjønnsnøytrale ekteskapsloven ble vedtatt i 2008.

Ved hjelp av ordene rettighet, likestilling, toleranse og diskriminering er vi blitt indoktrinert i en ideologi som fører til at tidligere tenkning om normer og normalitet er snudd

på hodet. Ifølge Statistisk Sentralbyrå finnes det nå over 25 familieformer. Det snakkes om enda flere kjønnsidentiteter. Målet er å endre folkets holdninger og praksis. Dette radikale samfunnsekperimentet vil få dramatiske følger som vi i dag ikke aner rekkevidden av.

Kjell Skartveit påpeker at sexrevolusjonen ikke er startet nedenfra. Den er en elitestyrte omveltning. Hovedhensikten med den nye ekteskapsloven var å innføre retten til barn. Denne retten er stadig blitt utvidet. Hensynet til barnet er satt til side. Politikere vet at språk former virkelighet. I barnehager og skoler brukes det nye ord som lærer barn hvordan de skal tenke om kjønn og samliv.

Skartveit påviser hvordan den seksuelle revolusjonen har fått en rekke etiske konsekvenser. Innføringen av "medmor" har gitt oss barn uten fedre. Medmors juridiske stilling er ikke gjennomtenkt med henblikk på samlivsbrudd og arv. Surrogati er snikinnført. Eggdonasjon er på vei. Krav om at barn må kunne ha tre juridiske foreldre blir nå positivt omtalt. Hele tiden er målet å likestille alle typer livsstiler og seksuelle preferanser. Å hevde at en samlivsform er å foretrekke framfor en annen, blir betraktet som intolerant og diskriminerende.

En gruppe kjønnsaktivister samlet seg i 2006 i byen Yogyakarta i Indonesia. De ønsket å gi ulike kjønnsidentiteter plass i menneskerettighetene. De såkalte Yogyakarta-prinsippene har gitt støtte til lovreformer i mange land, inkludert Norge. Her blir tradisjonelle normer for seksualitet og samliv brutt

ned samtidig som det seksuelle mangfold blir beskyttet mot diskriminering gjennom en ny, såkalt identitetspolitikk.

Identitetspolitikken innebærer en politisk mobilisering til fordel for grupper som deler felles identitet og som opplever seg utsatt for urettferdig omtale eller behandling. Såkalt skeiv teori har ingen normer for kjønn, seksualitet og familie og krever beskyttelse for alle grupper.

Enhver seksuell aktivitet som ikke undertrykker andre, blir akseptert. LHBTI-bevegelsen kjemper for alles rett til å definere seg selv. Deres ideologiske fellesskap synliggjøres gjennom organisasjonen FRI – Foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold og ved Prideparader og regnbueflagg. Politikere fra de fleste partier støtter opp, og Rosa kompetanse blir ønsket velkommen i skoler og kirker.

Når retten til å definere seg selv blir koblet sammen med retten til ikke å bli krenket, truer den yringsfriheten og religionsfriheten. Ikke minst når det innføres straffebestemmelser, og det er den krenkedes følelse av å bli krenket som er avgjørende. Skartveit viser hvordan Stortinget følger opp denne politikken uten å se konsekvensene.

I juni 2016 vedtok Stortinget Lov om endring av juridisk kjønn. Alle kan nå bestemme sitt juridiske kjønn, uavhengig av sin biologi. Mange som ønsker å skifte kjønn er unge jenter som føler at de er født i feil kropp.

Overlege Anne Wæhre har vist til at 60 prosent av jentene som henvises til Nasjonal behandlingstjeneste for transseksualisme (NBTS) har alvorlig depresjon, sosial angst, misbrukproblematikk, autisme, psykotiske symptomer, ADHD, anoreksi eller sliter med selvskading. I USA har Amerikanske barnelegers forening argumentert imot kjønnskifte av barn.

De viser blant annet til at opptil 98 prosent av kjønnsforvirrede gutter og 88 prosent av kjønnsforvirrede jenter aksepterer sitt biolo-

giske kjønn når de har passert puberteten. Alle deres argumenter er gjengitt i boka.

Etter at den nye likestillings- og diskrimineringsloven ble vedtatt i 2017, slo kunnskapsminister Jan Tore Sanner fast at friskoler bare kan stille krav til ansattes samlivsform når arbeidstakeren deltar i religionsundervisningen, og at det i rent administrative stillinger ikke var adgang til å forskjellsbehandle på grunn av homofil samlivsform. Men dersom en kristen institusjon blir tvunget til å ansette personer som ikke deler skolens grunnsyn og målsetting, er det slutt på religionsfriheten og åndsfriheten.

I en bokmelding er det umulig å gi et dekkende bilde av bokas innhold. Boka er resultat av et langvarig og grundig arbeid. Den viser til skriftlige kilder og fyldige sitater. Samtidig er boka lettlest og utfordrende. Den bør leses av alle, ikke minst politikere og lærere og foreldre. I landet vårt er det bred enighet om alle mennesker bør skjermes for vold og hat.

Men nå står vi overfor en revolusjon som i ly av vakre ord vil endre hele vår forståelse av kjønn, seksualitet og samliv. Den ønsker frihet for seg selv. Men det skjer på bekostning av andres frihet. Den nye kjønns- og samlivsrevolusjonen er en farlig trussel mot tankefrihet, yringsfrihet og religionsfrihet. Skartveits bok fortjener å bli lest og tatt på alvor.

(Fra ”Dagen 06.11.2019 med tillatelse fra forfatter) □

CD-er:

Foredrag av Per Haakonsen:
”Israel og Midtøsten akkurat nå”
”Det nye Norge – Avkristningens konsekvenser” Kr 20 pr. CD + porto
Bibelsk Tros kassetjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

Roy Godwin – en svermerånd fra Wales

AV EIVIND GJERDE

Roy Godwin har dessverre fått stor innflytelse mellom kristenfolket i Norge gjennom sine to bøker *Strømmer av nåde* og *Velsignelsens vei*. Han var hovedtaler på Oasestevnet sommeren 2018 og 2019. Roy Godwin er leder for retreatsenteret Ffald-y-Brenin Trust i Wales. Ffald-y-Brenin er også et bønnehus. Han har grunnlagt TransMed Vision som planter bønnehus i Middelhavsområdet.

I denne artikkelen skal vi gi en kort vurdering av de to bøkene han har gitt ut på norsk.

Boken *Strømmer av nåde* ble gitt ut i 2017 og *Velsignelsens vei* i 2018. Begge på Proklamedia. *Velsignelsens vei* er en videreføring av ”*Strømmer av nåde*”.

Ordet om korset – Lære om forsoningen

Lakmustesten som enhver kristen forkynner skal prøves på er hva han lærer om hovedbudskapet i Bibelen, nemlig ordet om korset. Denne testen avslører Roy Godwin som en falsk lærer. Den mest sentrale han sier om korset i sine bøker er følgende sitat:

”Korset er hans personlige anerkjennelse av meg personlig, et tegn på min verdi for ham, min verdighet. På Golgatahøyden eide, elsket og verdsatte han meg i all offentlighet.” (*”Velsignelsens vei”* s.59)

Sitatet viser et helt annet budskap om korset enn det Bibelen forteller. Mennesket er i fokus og ikke Kristi lidelse og offer for frelse verden. Hvor er læren om at Kristi død var en stedfortredende straffelidelse for våre synder under Guds dom og vrede i dette sitatet? Det er fraværende. Dette er svært alvorlig og det burde både Oase-ledelsen og alle som har promotert og forsvart hans bøker ta inn over seg. På samme måten er læren om at Gud er hellig og en fortærende ild mot all synd og ugudelighet, ikke å finne i Roy Godwins bøker.

Det som er sentrum i Bibelen er ikke sentrum i Roy Godwins bøker. Det er mer enn avslørende

at han kan gi ut to bøker uten å utdype hva ordet om korset betyr, ikke minst sett i lys av titlene *Strømmer av nåde* og *Velsignelsens vei*. Ordet om korset blir ikke forkynt i sin bibelske sammenheng, men vi hører flere ganger om ett høyt trekors som Roy Godwin har sørget for er blitt reist på retreatsenteret. Det skjer underlige ting ved korset: ”Noen faller om og blir spontant omvendt og fylt av Den hellige ånd. Noen spaserer ved det høye korset og kjenner helbredelsen kommer over dem.” (*”Strømmer av nåde”* s. 81)

Hvor er den bibelske begrunnelsen for at det å bevege seg nært et kristent symbol medfører omvendelse, åndsfylde og helbredelse? Skal ikke omvendelse og åndsfylde skje gjennom forkynning og sjelesorg og helbredelse gjennom de eldres salving med olje og forbønn etter Jakobs brev kapittel 5?

Flere mennesker gjør overnaturlige erfaringer ved trekorset og blir satt fri fra hat, sorg og sinne. ”Vi luftet tanken om å la folk henge sine smertefulle historier til dette korset, men jeg foreslo å bruke det store korset utendørs.” (*”Strømmer av nåde”* s.96.)

Hvorfor blir ikke Bibelens sentrale budskapet om Jesus Kristus som vår stedfortreder vektlagt? På korset døde Jesus Kristus for å betale straffen for våre synder. Korset på retreatsenteret blir løftet fram i forbindelse med helbredelse av indre sår. Men det er en underordnet effekt av korsets budskap som blir løftet fram som det viktigste. Dette er en ubibelsk og farlig vektlegging og medfører en psykologisering av det kristne kjernebudskapet.

Dette blir ytterligere bekreftet i fortellingen om mannen Fred. Han ble oppmuntret til å besøke korset. Han gjorde det siste kvelden han var på senteret. Da han var på vei tilbake, skjer det noe. Han berører en annens albuer. Han snudde seg for å se hvem det var: ”Det var Jesus”, sa han. På en

eller annen måte hadde han umiddelbart gjenkjent ham... Jesus hilste, og han mumlet en lignende hilsen tilbake, uvitende om hva som var korrekt etikette for samtale med en guddom. Så begynte begge å stirre på korset igjen.”

Jesus stiller Fred spørsmål for å minne ham om påskefortellingen.

”Jesus sto ved min side og tok tak i alle svarene, og i et øyeblikk omgjorde han dem til bildeformer, som biter i et puslespill som han så satte sammen for å lage et utrolig og vakkert bilde av det som skjedde på korset. Men så tok han tak i meg og plasserte meg midt i fortellingen. Jeg sa: ”Det er utrolig.” Han svarte: ”Det der er ingenting! I det øyeblikket var det som om han nådde inn til mitt dypeste vesen og skrudde meg på (”Velsignelsens vei” s 111ff).

Hvilket evangelium forkynner denne ”Kristus-skikkelsen”? Vi får ikke noe klart budskap. Det vi får vite er at denne Fred føler seg levende som menneske. Han har fått en slags mental frigjørelse fra sitt ”døde” liv til å oppleve seg som ”levende”.

Det står ikke ett ord om at denne ”Kristus” forkynte om sin stedfortredende straffelidelse for våre synder under sin egen Fars dom og vrede. Og det står ingenting om at Fred kjente seg dømt for sin synd og oppreist til et nytt liv, tilgitt all synd. Vi møter her en annen Kristus enn den bibelske.

Det avgjørende frelsesbudskapet blir neglisjert og tåkelagt. Korset blir et terapeutisk redskap.

Ubibelsk sjelesorg

I innledningen til boken *Strømmer av nåde* blir det sagt om Roy Godwin: ”Det er også en slags hardnakket ydmykhet ved ham. Det kommer til syne når han overlater til folk selv å høre fra Gud etter at han har bedt for dem. Møtet de da får med Den hellige Ånd er så tydelig Guds verk, i og med at Roy i stillhet har forlatt åstedet.” (s.8).

Vi kan med rette spørre: Er det slik vi skal veilede søkende mennesker? Overlot apostlene menneskene til seg selv for å høre Guds stemme uavhengig av Ordet? Hva slags sjelesorg er dette? Roy Godwin forteller om to kvinnelige ateister som han ledet inn i kapellet på Ffald-y-Brenin. De var helt ukjente med å bruke Bibelen. De kjente Guds nærvær og en av dem begynte å si Jesu navn: ”Og hver gang de sa navnet hans, ble de slått over ende av en ufattelig glede. De klarte ikke å holde seg på bena av bare latter og gråt. De holdt på å sprekke av hans nærvær. Da klokken var halv fire om morgenen, hadde stemmen takket for seg. Disse to fant frelsen, ikke på grunn av verbal overbevisning, men fordi de fikk et møte med Gud,” (”Strømmer av nåde” s.36).

De to kvinnene ble overlatt til seg selv i å få et

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2020-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6/2019!

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

møte med Gud. Slik oppførte ikke apostlene seg. Paulus og Silas lot ikke fangevokteren være for seg selv da han kom i åndelig nød. De forkynte Guds Ord for ham: "De talte da Herrens ord til ham og til alle som var i hans hus." (Apg 16,32).

Finnes det et møte med Gud til frelse uten at det mennesket fikk høre Guds Ord? Sitatet gjør et poeng av at ord ikke ble brukt! Den Hellige Ånd bruker Guds Ord. Troen kommer ved forkynnelsen: "Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord." (Rom 10,17).

Guds nærvær og latter

De to ateistene i kapellet holdt på å sprekke av latter og gråt. De holdt det gående i denne tilstanden i 10 timer i kapellet. Noen pastorkoner er på besøk og ble slått i bakken og ble liggende der helt til midnatt. Dette skjedde to dager på rad. Litt senere fortelles det om det såkalte nærværet: "Nærværet vokste og var nesten overveldende, og en av gjestene brast i gråt (s. 88) ...Mens han gjorde det, kom Guds herlighet over oss igjen, og i omtrent en time fikk vi verken snakket, beveget oss eller åpnet øynene." ("Strømmer av nåde" s.86-89).

Hvor i Det nye testamentet står det om denne veldige latteren og denne hysteriske oppførselen? Ingen steder. Ordene "le" og "latter" er brukt tre

ganger i Det nye testamentet. I Bergprekenen hos Lukas er finner vi verbet å le to ganger."Salige dere som nå gråter, for dere skal le...(Luk 6,21) "Ve dere som nå ler, for dere skal sørge og gråte" (Luk 6,25). I Jakobs brev står det: "Klag og sørg og gråt! La latteren vendes til sorg, og gleden til bedrøvelse." (Jak 4,9) Vi merker oss at to i negativ sammenheng og bare en i positiv sammenheng

Hvilken kraft holder mennesker i latter og gråt i 10 timer? Gjør Gud det? Hvor i Det nye testamentet finner vi et bevis for at Gud gjør slike ting? Vi kan med rette spørre hvilket nærvær som er det i dette kapellet? Roy Godwin identifiserer "nærværet" med Gud.

Hvilken bibelsk begrunnelse har vi for at vi i nytestamentlig tid blir slått i gulvet av Guds kraft og nærvær? Paulus ble slått og blindet, men det var en engangshendelse. Han var åpenbaringsbærer. Det samme gjaldt Johannes på Patmos. Paulus og Peter lot aldri sine tilhørere bli slått i bakken av Guds såkalte kraft og "nærvær". Ingen av apostlene verken praktiserte eller oppmuntret til dette hysteriet som vi ser i deler av den nykarismatiske bevegelsen. Ut fra Det nye testamentet har vi ikke ett eksempel på at Gud samtidig lammer, binder og gjør ett menneske stumt. Hvem er det da som gjør det?

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Velsignelsesmetoden

Sentralt i begge bøkene er en velsignelsesmetode som Roy Godwin oppmuntrer til at vi skal bruke. Velsignelsesmetoden utfordrer ”å tro er den normale holdningen”. Godwin vil at vi skal uttrykke velsignelse over alle troende, som ikke troende, bygder, landskaper osv. Dette begrunner han blant annet med å vise til den aronittiske velsignelsen.

Han sier om det å velsigne: ”En gang så jeg et bilde i mitt indre av Gud som en veddeløpshund på startblokka som bare venter på klarsignal, på at porten skal åpnes, så fyker han av sted. Gud er sen til vrede og snar til å velsigne, og han ønsker å velsigne både rettferdige og urettferdige.” (”Strømmer av nåde” s. 29)

Bildet han ”så” er på grensen til det gudsbepottelige. Å ”se” Gud som en veddeløpshund er langt over grensen i jødisk sammenheng, der hunden er et urent dyr. Godwins velsignelsesmetode overstyrer forkynnelsen av Guds Ord og kan ikke tilstrekkelig begrunnes ut fra Bibelen.

Godwin er urolig for ”Gud”

Godwin synes å ha problemer med noe av det ”Gud” gjør. Aner han at det er noe som ikke stemmer med det Gud gjør. Han kjemper med den ”Gud” som manifesterer seg med sitt nærvær: ”... men ringvirkningene av Guds gjensvar har vise seg å være en leksjon i både det ene og det andre og en aldri så liten ”kamp med Gud” (”Strømmer av nåde” s. 39)

Har vi grunn til å være urolige for den Gud vi møter i Bibelen, for det han gjør? Skal vi ikke si ja og amen til Jesu Kristi Far og det Han har gjort for oss? Gud vekker ikke usikkerhet i oss. Tvert imot. Gud gjør oss ikke utilpass og forlegne. Gud gjør oss sindige og sunne!

Høre Guds stemme:

Godwin forteller mange ganger at Gud talte direkte til ham: ”Til min overraskelse hørte jeg Gud si: Å, Roy, som jeg savner fellesskapet vi hadde da. Som jeg savner at du stanset opp og tilba meg, at du sang til meg og æret meg, for så mange år siden. Som jeg savner deg, Roy. Som

jeg skulle ønske at vi hadde dette igjen. Som jeg savner åpenheten du hadde. (”Strømmer av nåde” s. 46)

Taler Gud slik? Nei, langt ifra! Det høres ut som en hustru som lengter etter mannen sin. Hvor i Bibelen taler Gud på denne banale måten? Ingen steder! Vi skal høre Guds stemme i Bibelen. Gud er mer enn ett menneske og må ikke dras ned på vårt plan.

Roy Godwin merket at han (Gud) sa: ”.. Jeg vil at mitt folk skal være mennesker som kommer for å få klemmer, og jeg vil at de fra hjertet skal kalle meg Far.” (”Strømmer av nåde” s. 60) Sitatet fra side 60 er direkte latterlig. Skal troende dra rundt å få klemmer? Hvem skal klemme dem? Dette er rett og slett noe stort sludder. I tillegg er det farlig å påstå at noe slikt sprøyt kommer fra Guds egen munn. Mennesker med tvilsomme hensikter kan få et åndelig påskudd til å trække over grensene til andre mennesker.

Hvordan forholde oss til Roy Godwins lære?

Roy Godwins vranglære er ikke lett å få øye på med det samme, men ett grundig studium avslører ham. Roy Godwin har en annen Kristus en den bibelske, han har en annen ånd enn Den Hellige Ånd og en annen Gud enn Jesus Kristi far.

Budskapet om Kristi frelsesverk på korset er hovedbudskapet i Bibelen. Det er dette budskapet Roy Godwin skulle ha løftet tydelig fram, men er noe som han knapt nevner og når han nevner det, er det svært uklart.

Det er all grunn til å styre unna de bøkene Roy Godwin har gitt ut. Den åndelige påvirkningen de har er farlig og leder vill i forhold til sann og sunn bibelsk kristendom. Sunne kristne må heller søke oppbyggelse og veiledning fra de forfattere hvis skrifter har stått sine prøver både i forholdet til Bibelens Gud og tidenes skiftende åndsretninger. Forfattere som Carl Olof Rosenius, Øivind Andersen, Carl Fr Wisløff, Olav Valen-Sendstad, Hans Erik Nissen og mange andre, gir trygg og usvikelig veiledning til frelse og kristen tjeneste. □

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Olof Rosenius [1816-1868]

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Realskole Hurdal Verk 1961-63. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer ved Skjevik ungdomsskole, Molde 1973-86. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Lærer ved Vågsetra skole, Molde, 1986-2013. Nå pensjonist og fritidsforkynner.

Hans Erik Nissen [1938-2016]

Cand.theol. ved Københavns Universitet 1965. Sogneprest i København 1966 -70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Jon Olav Østhus

Født på Fogn (Finnøy kommune) i 1953. Siviløkonom fra Norges Handelshøyskole i 1979. Ledende stilling i et internasjonalt oljeserviceselskap

Jon Kvalbein

Født 1940 i Oslo. Cand. real. 1965.

Pedagogikk mellomfag 1966. Lektor ved Oslo lærerhøgskole 1966-87. Rektor ved Kvitsund gymnas 1987-2000. Medlem av NLMs hovedstyre i 18 år. Redaksjonssekretær og senere redaktør av tidsskriftet "Fast Grunn" 1963- 2003. Aktiv debattant i dagspressen.

Jørgen Bernhard

Født 1939 i Græsted, Danmark. Fjellhaug Misjonsskole 1962-64. Cand. theol. fra København 1973. Misjonær i Etiopia 1974-78 og 1998-2006. Leder for LMs Missionsskole 1978-1998.

Kjell Helland

Født 1953 i Eikelandsosen i Fusa. Utdannet som adjunkt. Underviste i 27 år ved Sygna vidaregående skole i Balestrand. Har vært ungdomsarbeider i Indremisjonsskipnaden og kretssekretær i Den indre Sjømannsmisjon. Er nå pensjonist.

Lina Sandell [1832-1903]

Dikter, teolog, forfatter og salmeforfatter

Odd Sverre Hove

Født 1947 i Ålesund. Cand theol ved Menighetsfakultetet 1971, feltprest 1972-73, journalist i Vårt Land 1973-74, daglig

leder Folkeaksjonen mot Selvbestemt Abort 1974, sokneprest i Hyllestad 1974-1977, sokneprest i Lavik og prost i ytre Sogn 1977-85, generalsekretær i Den indre Sjømannsmisjon 1985-1989, redaksjonssjef i Dagen 1989-1999, sjefredaktør i Dagen 1999-2010. Fra 2011: skribent, vikarprest og fritidsforkynner i Nordhordland Indremisjon.

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fosnes fra 1992.

Thoralf Gilbrant [1919-2004]

Predikant, forfatter og redaktør.

Wilhelm Andreas Wexels [1797-1866]

Prest, salmedikter, forfatter og salmebokutgiver.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	02. feb.	11.00	Axel Saxe
Onsdag	05. feb.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	09. feb.	11.00	Olav Hermod Kydland
Søndag	16. feb.	11.00	Erik Nordbø
Torsdag	20. feb.	19.00	Roy Trondsen Tema: "Guds pakter". Ordet og Israel
Søndag	23. feb.	11.00	Steinar Malmin
Søndag	01. mars	11.00	John Peder Samdal
Onsdag	04. mars	19.30	Bibelgruppe
Søndag	08. mars	11.00	Samemisjonen
Søndag	15. mars	11.00	Steinar Handeland
Søndag	22. mars	11.00	Per Haakonsen. Tema: "Israel forstått ut fra en kristen historieforståelse."
Lørdag	28. mars	19.30	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	29. mars	11.00	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Onsdag	01. april	19.30	Bibelgruppe.

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

Ny CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Tenk når engang den tåke er forsvunnet

Tenk når engang den tåke er forsvunnet
som her seg senker over livet ned,
når dagen evig klar er der opprunnet,
og lys omstråler meg med himmelsk fred!

Tenk når engang er løst hver jordisk gåte,
besvart hvert "hvorfor" som jeg grunnet på!
Tenk når jeg da får se Guds handlemåte,
når jeg hans skjulte vei skal klart forstå!

Tenk når engang hver hjertesorg er slukket,
hvert sår er legt, og stillet alle savn,
hver smertes-tåre tørret av, når sukket
er gjemt og glemt i kjærlighetens favn!

Tenk når engang med utildekket øye
jeg ham skal se som her jeg trodde på!
Tenk når jeg der mitt kne for ham skal bøye,
når jeg med takk skal for hans ansikt stå!

Tenk når engang jeg uten synd skal leve,
hver tanke ren, hver gjerning uten brist,
når aldri jeg behøver mer å beve
for muligheten av en syndig lyst!

Tenk når engang i himlens gylne saler
jeg med den venn som jeg på jorden fant,
i lyset om et evig liv skal tale,
og om det liv som lik en drøm forsvant!

Tal denne trøst, o Frelser, til mitt hjerte
når lang og tung meg synes veien hjem.
Din trøst skal dempe hver en bitter smerte
Og lokke smilet gjennom tårer fram!